

In memoriam Eugène Adolph Bridié

(25 december 1930 - 21 oktober 2015)

Als je aan Eugène Bridié denkt, denk je aan Rotary. Die twee zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Hij heeft dan ook een groot deel van zijn leven aan die bijzondere club professionals gewijd. Hij kon als anglofiel niet anders dan de clubnaam op Engelse wijze uitspreken: Rotary

Eugène was niet alleen lid van de lokale club, hij was charterlid. Een van de 'oprichters' van Rotaryclub Zoetermeer-Zegwaard op 2 december 1977. Hij werd voorzitter, dat kon niet lang uitblijven. Hij werd Paul Harris Fellow (PHF). Met zijn bijzondere toegewijdeheid aan Rotary werd hij al snel gevraagd om gouverneur van district 1600 te worden. Al die tijd bleef hij - voor zover dat als gouverneur mogelijk is - zijn eigen club trouw. Een tweede Paul Harris Fellowship viel hem ten deel. Ook de jaren daarna haalde hij in zijn club een onwaarschijnlijk hoge attendance. Wedijverend met Pam Perquin, het andere charterlid, waren beiden ontevreden als zij enig clubjaar de 100 % niet haalden.

Eugène werd als van nature nestor van de club. Dat had te maken met zijn onvermoeibare begeleiding van nieuwe leden. Hij bracht deze van alle Rotary mores op de hoogte en voorzag ze van advies en documentatie. Dat deed hij ook met de gouverneurs die na hem optraden. Eugène organiseerde jarenlang en met veel succes de bijeenkomsten van oud-gouverneurs in Nijkerk. Een derde Paul Harris Fellowship werd een feit, een voor Nederland bijzonder feit.

Het fenomeen Paul Harris Fellowship had zijn speciale belangstelling. Zo verguld als hij was om er zelf drie te dragen - en dat deed hij dagelijks met trots - zo bezig was hij om anderen ermee te eren. Een aantal leden van onze club kwam op zijn voorspraak in aanmerking voor een dergelijke onderscheiding die waardering uitdrukt. Soeroedj Tewarie was een van hen, zo ook Pam Perquin. In recente tijden werd Gerhard Jansen ermee gewaardeerd en ook zelf mocht ik me een PHF op advies van Eugène laten opspelden. Dat laatste niet geheel onverwacht overigens. Ruim voor de feitelijke uitreiking tijdens een Kerstdiner, vroeg Eugène me met klem om te komen: er zou iets bijzonders met me gebeuren...

Ook de laatste jaren was Eugène bijzonder actief in de club, evenwel op andere wijze. Het opstellen van clubberichten liet hij graag aan zich voorbij gaan, moeite als hij soms had om de spreker ten volle te verstaan. In plaats daarvan wierp hij zich op als clubfotograaf. Hij maakte van afstand de foto's van de spreker in actie en na afloop van de spreker onder het eigen Rotarywiel bij Burggolf. Foto's die - met bronvermelding - menig clubbericht hebben gesierd.

Tijdens de afgelopen bestuursoverdracht meldde scheidend voorzitter Ton dat hij gedurende zijn voorzitterschap wel wat kleine probleempjes met Eugène had gehad. Het is soms moeilijk een overtuigd Rotarian een tegengestelde mening te geven. In mijn maidenspeech vertelde ik Eugène dat ik niet uit kon sluiten dat ook wij wel eens verschil van mening zouden hebben. Een quasi boze blik in mijn richting was zijn enige antwoord...

Na het overlijden van hun dochter Denise namen Eugène en Hélène haar dochter Helima in huis. Als club hebben we daar altijd altijd grote bewondering voor gehad. Zij hield beiden jong en bij de tijd en Helima kon genieten van de wijsheid en de zorgzaamheid die Eugène en Hélène haar met zoveel toewijding en liefde konden bieden.

Dit jaar veranderde er wat. Eugène moest af en toe verstek laten gaan tijdens een clubbijeenkomst. Er was wat aan de hand, maar hij was de laatste die daarvan iets liet blijken. Nog zeer onlangs maakte hij voor ons allen spontaan een dansje als bewijs dat alles weer normaal zou zijn. Hoe anders was de werkelijkheid.

Eugène, je hebt veel betekend voor Rotary en voor Rotaryclub Zoetermeer-Zegwaard in het bijzonder en wij als leden zijn jou veel dank verschuldigd. Je overlijden laat een leegte achter die lang voelbaar zal zijn. Als vrienden en als leden van jouw club zijn we dankbaar dat je zo lang in ons midden was.

Daan van Wijk

voorzitter RcZZ clubjaar 2015-2016

29 oktober 2015

Sabine Eggermont.

Hierbij de laatste mailwisseling die ik mocht voeren met Eugène. Dit gebeurde in de week aansluitend aan zijn laatste clubbezoek op 7 oktober 2015.

Het betreft zijn zorgen over de kwaliteit van zijn foto's bij het clubbericht.

Eugène: Een nu nog resterend probleem is dat mijn foto's in de clubberichten voor het archief verschijnen met de lieve toevoeging dat ze door mij gemaakt zijn maar zo donker en ongedefinieerd dat ik mij allen maar kan schamen voor deze ogenschijnlijke wanprestatie. Zelf weet ik niet hoe ze kunnen worden verhelderd. Misschien weet Daan hiervoor de oplossing. Het gaat om een recent verschijnsel. Zoals nu b.v. in het clubbericht van Ed Gareman.

Ook na veel gepuzzel samen met de verrassend veel wetende kleindochter komen we er niet uit.

Sabine: Zelf zie ik de kwaliteit van jouw foto's niet als een probleem. Ik ga het dan ook niet aan Daan voorleggen.

Wat aardig dat jouw kleindochter geprobeerd heeft om er iets aan te verbeteren.

Je moet maar denken: Volgende keer beter en niet perfect is ook goed.

Als je hierover nog wat wil zeggen, dan kunnen we dat beter op een clubavond even bespreken.

Eugène: Zou het zo kunnen zijn dat de abominabele kwaliteit ontstaat in/met mijn afdruksysteem. Je reactie lijkt er op te duiden dat je zelf de kwaliteit ten minste als goed genoeg beschouwt.

Graag hierop nog even je reactie omdat ik al bezig ben met het inschakelen van een deskundige die zich een dezer dagen zal melden. Hij vroeg ook meteen al: krijgen alle leden zulke totaal mislukte afdrukken te zien of moeten we het probleem bij jouw installatie zoeken.

Sabine: In de bijlage de scan van de print. Inderdaad vind ik die kwaliteit goed genoeg.

Eugène: Dank je wel. Deze zijn niet aanstootgevend slecht, Er moet dus in mijn printer gezocht worden. Dat gaat volgens mijn techneut ook wel lukken.

Lieve Hèlena en Helima,

Wij ontvingen van Daan het bericht van het overlijden van Eugène. Twee weken geleden heb ik nog gezellig aan tafel gezeten met Eugène en hebben samen genoten van een heerlijke kalkoenborst. Hij was zo trots dat hij al weer op beide benen kon staan en zo goed vooruit ging met zijn gezondheid. En nu is hij overleden aan een acute hartstilstand.

Jullie verdriet, wij kunnen het begrijpen. Jullie verslagenheid, wij voelen het aan. Wij wensen jullie heel veel sterkte met de verwerking van dit gevoelige verlies.

Ton en Marijke

Bericht van Betty Talstra

Zit in Frankrijk en hoorde het droeve nieuws van het overlijden van Eugène . Snel en plotseling uiteindelijk maar niet helemaal onverwachts. De laatste paar keren was het duidelijk dat het niet goed met hem ging, Marijke en ik hebben samen met hem de laatste keer gegeten en hij wilde niet dat je aan hem doorvroeg wat er nu aan de hand was. Hij maakte bij de rondvraag nog zijn dansje waarbij hij iedereen wou laten geloven dat het prima met hem ging ondanks het feit dat dat niet het geval was. Hij had het koud en geen trek in eten maar wilde er niet bij stilstaan. Dat was Eugène ten voeten uit. Ik heb hem leren kennen na het overlijden van zijn dochter. Hij was zeer gecharmeerd van mijn betrokkenheid tijdens haar ziekte en overlijden, wat mij zeer verrastte, omdat ik dat niet iets heel bijzonders vond. Na enige tijd vroeg hij me om lid te worden van de rotary. Hij heeft mij alle mogelijke stukken gegeven en we hebben meerdere afspraken gehad waarin hij mij het wel en wee van de rotary heeft uitgelegd. Voor hem was de rotary zijn hele leven. Hij stond er op dat de juiste procedures gevolgd werden en kon zich druk maken als dat veranderde. Hij was enorm trots dat ik inkomend voorzitter werd en was blij dat zijn protégé op deze wijze een steentje aan de rotary gedachte ging bij dragen, in de voetsporen van de meester zelf. Hij had mij alle steun al toegezegd en zou zich daar helemaal op gaan toeleggen, helaas het mocht niet zo zijn. Het is voor zijn vrouw en kleindochter een groot verlies zij waren de laatste jaren zeer met elkaar verbonden. De komende tijd zullen zij onze steun kunnen gebruiken en ben ik altijd bereid een handje te helpen als dat nodig is . Het zal een gemis zijn in de club want Eugène was zeker aanwezig en wilde altijd gehoord en gezien worden. Het was een man met een groot rotary hart!

Veel liefs en sterkte Betty

Beste Hélena, Beste familie,

Het heengaan van Eugène heeft Kalinka en mij diep geroerd.

Eugène kennen wij als een actief, betrokken, gepassioneerde mede-Rotarian en bovenal als goede Rotary vriend.

Zijn charme en zijn taalvaardigheid hebben op vele momenten grote indruk op ons gemaakt.

Mijn eerste kennismaking met Eugène was zijn optreden als Gouverneur in het jaar 1991/1992 bij de "moederclub" in Zoetermeer en in hetzelfde jaar bij de voorbereidingen van zijn districtsconferentie op het terrein van de Floriade.

Met hem delen we zijn grote voorliefde van de avenue "International" en de daaruit voortvloeiende contacten met de Broadlands. Menigmaal hebben we ons gezamenlijk getroost met het feit dat het contact tussen de beide Rotaryclubs gaandeweg in de tijd opdroogde.

Eugène was hulpvaardig. Hij heeft mij persoonlijk met Engelse teksten geholpen. Bij de fusieperikelen van de club heeft hij mij met raad en daad bijgestaan.

Hij heeft in het Surinameproject een grote bijdrage geleverd bij de bemiddeling van de opbrengsten door Rotary International.

Eugène had nog veel meer kwaliteiten. Hij straalde met rust en charme een aimabele persoonlijkheid uit met een luisterend oor voor hen die erom vroegen.

Ik heb goede herinneringen aan zijn muzikale optredens met de Rotary-band. Hij was bovenal een handige debater.

Diep respect heeft Eugène afgedwongen op de wijze waarop hij met Hélena samen de situatie rondom hun kleinkinderen heeft opgepakt.

Dat wij niet alleen zijn in onze grote waardering voor hem blijkt uit het feit dat hij meerdere malen de Paul Harris Fellow onderscheiding ontvangen heeft. Met recht was hij daar trots op.

Met het heengaan van Eugène verliezen wij een dierbare Rotary-vriend.

Kalinka en ik wensen Hélena, hun kinderen en de familie veel kracht en sterkte toe om dit verlies te dragen. Moge mooie herinneringen aan hem jullie tot steun zijn.

Hein en Kalinka

Lieve Eugène,

Bewondering en verwondering, dat is vaak waar het om draait in het leven. Ik heb bewondering voor hoe betrokken jij was, hoe jij voor je kleindochter zorgde, hoe jij waakte over de normen en waarden in en van onze club en hoeveel bereidheid je had om je kennis en kunde met iedereen die daar om vroeg of dat wilde te delen. En altijd waardering toonde voor de inzet van anderen. Verwondering had je ook over hoe dingen soms gaan of soms niet gaan. Over hoe dingen veranderden of niet veranderden. Over alles wat jou raakte. En nu verwondering over hoe snel het in het leven opeens uiteindelijk kan gaan.

Slaap zacht, rust zacht. Het gaat je goed.

Ik kan helaas er donderdag niet persoonlijk bij zijn, maar ik gedachten breng ik jou een laatste groet.

Marit

'Beste Hélena,

Met verdriet hebben wij kennis genomen van het overlijden van Eugène. In onze herinnering zal hij voortleven als een vriendelijk en beminnelijk mens. Wij wensen jou en je familie de komende tijd veel sterkte.

Roger en Mieke'

Ik ken Eugène nog maar een jaar. Hij was de eerste bij de Rotary die spontaan mijn richting uitkwam toen ik daar voor het eerst aanschoof. De hartelijkheid die ik toen ontving is voor mij kenmerkend gebleken voor Eugène. Meerdere malen kwam hij met kadootjes en dacht hij aan ons, alle leden van de Rotary. Hij waardeerde het buitengewoon als je een kort mailtje stuurde om hem te bedanken. Dat maakte hem blij. Al snel werd Eugène 'Eus' voor mij. En zijn lach en reactie ieder keer als ik dat zei, maakte dat het iets bijzonders werd. Eus was een fijn mens om gekend te hebben. Dag Eus!

Groetjes,
Carolien

In nagedachtenis van Eugène Bridié

Eugène was een markante persoonlijkheid. Hij vond de samenvoeging met stad een aanwinst want dan kwamen er jongere mensen in de club en ook een aantal vrouwen, zo vertelde hij mij bij een van de eerste gelegenheden dat ik hem ontmoette. Als Alpha (hij begreep niets van cijfers zei hij) wist hij dat zij een belangrijke toegevoegde waarde hebben.

In de jaren erna werd mij duidelijk dat hij het juiste Rotarian bloed bezat, iets wat wij van 'stad' toch enigszins leken te ontberen. Er waren regels maar die moest je niet altijd navolgen als deze niet meer van deze tijd waren. Maar aan de andere kant kon hij zich op dezelfde regels beroepen als hem dat dan beter uitkwam. Tijdens mijn voorzittersjaar heb ik dan ook vele malen met Eugène gesproken over onze verschillende inzichten. We waren het niet altijd met elkaar eens maar kwamen er wel uit.

Hij was er wat trots op dat hij een 3e keer in aanmerking was gekomen voor een Paul Harris award. Hij deed dan net of hij daar helemaal geen invloed op had gehad. Ik moest daar dan wel om glimlachen. Rotary was zo belangrijk voor Eugène en hij zou niet naar de Past Rotarians zijn gegaan Zegwaart was helemaal zijn club. Dat begrepen wij ook allemaal heel goed.

Eugène is voor onze club dan ook van groot belang geweest. Als je een vraag had dan kon je altijd terecht bij hem, hij wist nog de gang van zaken van jaren her en uit zijn tijd als Gouverneur. Niet alleen de Nederlandse gang van zaken maar ook hoe het er in Amerika aan toe ging. Als groot voorstander van Internationale samenwerking heeft hij altijd aangedrongen op een andere twinningclub. Het is er niet van gekomen. Trouw hield hij ons op de hoogte van het wel en wee van The Broadlands.

Als hij het ergens niet mee eens was dan schroomde hij niet en vertelde wat zijn mening was en had daar ook voor hem goede argumenten voor. Vroeg je om zijn medewerking dan stond hij altijd klaar. Ieder jaar deed hij mee met de kerstpakkettenactie hetgeen op zijn leeftijd niet eenvoudig is geweest.

Hij was zelf ook een gulle gever, iedereen heeft dat ervaren met de gift van de John Grisham boeken. Hij heeft mij er eens een aparte Engelse versie van gegeven omdat hij wist dat ik ze graag in het Engels las. Zijn laatste gift was het boek van Zoetermeer. Er waren er nog wat over die had weten te bemachtigen zo vertelde hij, de inhoud zou iedere Zoetermeerder bekend moeten zijn.

En op een woensdag was Eugène afwezig hetgeen zeer ongewoon was. Twee weken geleden vertelde hij dat het weer de goede kant opging. Hij had last van vocht ophoping maar met de steunkousen zou dat snel opgelost zijn. Wij maakte ons wel zorgen. Hij zag er niet goed uit ondanks dat hij dit alles op zijn eigen vrolijke wijze vertelde en er zelfs wat danspasjes bij deed om te bewijzen dat het echt beter ging. Vorige week vroeg ik mij af waar Eugène was, hij zou toch gehaald en gebracht worden? Deze week, op zijn clubdag en de verjaardag van zijn geliefde kleinkind is hij plotseling overleden. Ik zal Eugène, zijn gevraagde en ongevraagde raad, zijn markante persoonlijkheid en foto's missen.

Xandra Heemskerk

Eugène en ik hadden in het verleden best wel eens een aanvaring. Maar zoals Eugène het zelf zei bij de laatste bestuurswisseling toen hij als nestor mij bedankte als overdragend voorzitter wisten we beiden dat we altijd veel respect voor elkaar hadden en we uiteindelijk toch vriendjes waren.

Eugène kon op de meest onverwachte momenten je een compliment geven. Zo herinner ik me dat toen ik net lid was van Rotary Zegwaart, zo'n 26 jaar geleden, hij me een persoonlijk applaus gaf nadat ik een verhaal gehouden had in de club. Ik had hem namelijk enige tijd daarvoor verteld dat ik nog nooit gespecht had en ik doordat ik voorzitter van de ondernemersvereniging geworden was dat wel moest gaan doen. Om het te leren, bekende ik hem, heb ik vele uren achter de strijkplank gestaan. Mijn verhaal bij de Rotary was dus een van de eerste keren voor het echie. Hij voelde heel goed aan dat je dat compliment op dat moment effe nodig had. Ook in mijn voorzittersjaar heeft hij me menigmaal op onverwachte momenten verrast met zijn welgemeende complimenten.

Ik heb Eugène leren kennen als een man met een eigenzinnig karakter. Hij was niet altijd een van de gemakkelijkste. Maar hij was een gedreven Rotarian met het hart op de juiste plaats. Ik ga hem missen.

groet, Ton Glissenaar

Wetend dat je een beetje aan het kwakkelen was, een aantal Rotarybijeenkomsten niet aanwezig, dat past niet bij jou. En dan plots het bericht van je overlijden. Een schok was het.

Eugène, de jaren dat ik/wij je mochten meemaken in Rotaryverband waren altijd leerzaam "hoe heurt het in Rotaryland", vermakelijk en erudiet.

Wat is het een mooi en moedig besluit geweest om, na het overlijden van jullie dochter, de opvoeding van jullie kleindochter op je nemen en haar een thuis te geven.

Jouw heengaan betekent voor Hélena en Helima en het gezin van jullie schoonzoon een groot gemis; je laat een leegte achter.

Het afscheid met de woorden: "maar het is goed zo" bieden troost.

Dank voor de vele bijzondere Rotarymomenten.

John en Til van Dijk

"Lieve Eugène,

Dit was niet onze afspraak, hoor!

We hebben elkaar nog een paar weken geleden uitgebreid gesproken omdat je je een beetje zorgen maakte over wat er ging gebeuren als je er niet meer zou zijn ... Je wilde je lieve Hèlena en je dierbare kleinkinderen (waar je steeds zo trots over vertelde) zo goed mogelijk achter laten. Het beste was namelijk zelfs niet goed genoeg!
Je had wat dingen opgezocht en wilde mijn mening hierover weten ... Maar onze afspraak was dat je er binnenkort op terug ging komen, weet je nog? En nu?!

Eigenlijk kan ik er nog niet bij dat je er niet meer bent ... De belichaming van wat Rotary is ... Ons baken in barre tijden ... De Rotary-vraagbak ... En nu?!

Sinds mijn komst bij de Rotary ben ik het jongste lid (qua leeftijd) en het was altijd erg fijn om bij jou, als oudste lid (ook slechts qua leeftijd), terecht te kunnen als ik weer eens niet wist wat een bepaalde Avenue betekende of wat van me verwacht werd bij de uitvoering van een bepaalde taak. En nu?!

Al die mooie boeken welke ik van je gehad heb om mijn leeswoede te stillen liggen stilletjes in de kast ... En nu?!

En nu?! Dat is dus de vraag ... Waar ik helaas nu ook geen antwoord op heb.

Wat moeten we nu zonder het gepiep van je foto toestel bij het foto's maken van ons en onze gasten?

Wat moeten we nu zonder die lange dankwoorden aan onze sprekers, waarbij een dankwoord eigenlijk veranderde in een poëtische bloemlezing?

Wat moeten we nu als we niet weten hoe het nou "heurt"?

En nu?! Nu voel ik me een beetje verlaten ... "Lost", zou jij hebben gezegd ... Dat klinkt veel mooier, maar is net zo verdrietig ...

Ik zal je missen ... Maar dat niet alleen "nu" ...

Lieve Eugène, het ga je goed!

Een dikke kus, Marian"

Lieve Hélena,

Wat een vreselijk verdrietig nieuws dat Eugène is overleden.

Ik herinner me Eugène als een erudiete man. Ik bewonder zijn kennis over zoveel verschillende onderwerpen waarover hij ook mooi kon spreken. Op een avond hield ik bij de Rotary een presentatie over micro expressies. Eugène luisterde aandachtig en sprak me na afloop aan. Hij was niet overtuigd van hetgeen ik had verteld en bracht veel argumenten voor zijn visie naar voren. De eerstvolgende bijeenkomst kwam Eugène er op terug: het onderwerp had hem bezig gehouden. Wij voerden die avond een ander soort gesprek over hetzelfde onderwerp. Ik vond het geweldig dat het onderwerp Eugène had bezig gehouden en dat hij liet zien open te staan voor informatie waar hij in eerste instantie absoluut niet in geloofde. Ik bewonderde zijn scherpe analytische geest, zijn brede belangstelling en het vermogen open te staan voor nieuwe en andere informatie.

Eugène leefde naar de waarden en normen van Rotary. Hij voorzag nieuwe leden van handzame informatie over Rotary. Dat heeft mij geholpen mijn weg te vinden.

Ik kan me nog niet goed voorstellen hoe anders de Rotary avonden zonder Eugène zullen zijn, zonder onze nestor, onze hoffotograaf. Ik zal zijn aanwezigheid missen, dat is zeker.

Ik kan me niet voorstellen hoe groot het gemis van Eugène voor jou moet zijn. Na zoveel jaren samen, na zoveel verdriet samen te hebben doorstaan. De leegte zal op momenten overweldigend zijn. Mocht het op enig moment zo zijn dat je behoefte hebt aan een luisterend oor en je weet niet waar dat te vinden, dan hoop ik dat je contact met mij opneemt. Als ik je kan helpen, doe ik het graag.

Ik wens jou, Helima en Kamal heel veel sterkte en hoop dat vele goede herinneringen een bron van troost en kracht voor jullie zijn.

Het ga jullie goed!

Sytske Boersma
0649630960

Beste Fellow Eugène, lieve Hélena en familie

Het is vandaag nog maar drie weken geleden dat je de club voor het laatst hebt bezocht: 7 oktober 2015. Voor afsluiting van de vergadering deed de voorzitter een beroep op de aanwezigen om jou haar huis te brengen. Met toestemming van Hein, die zich direct bij jou had gemeld, heb ik mijn taak als chauffeur van dienst voor deze avond mogen invullen. Het was een fysiek zware tocht naar de parkeerplaats waar de auto stond geparkeerd. Een voorstel van mij om de auto op te halen werd afgewezen. In de auto gezeten zijn we in het donker naar jouw huis gereden. Onderwijl spraken we nog over het onderwijs en de interessante artikelen die hierover in Trouw stonden. Eerder dit jaar had je voor Annelie krantenknipsels meegenomen over de beperkingen en de gevolgen van het digitaal onderwijs op de middelbare school. Jouw betrokkenheid bij het wel en wee van vriendinnen en vrienden is de hoeksteen van jouw bijdrage aan Rotary. Deze fellowship bleef niet beperkt tot de club, ook familieleden van clubleden in Zoetermeer maar zeker ook daarbuiten hadden jouw belangstelling. In de vele columns die je hebt geschreven in ons maandblad De Rotarian geven inderdaad aan dat de uiterste houdbaarheidsdatum van deze artikelen nog niet is gepasseerd. Ik ben dan ook blij met je mapje.

Eugène met jouw overlijden verliest Rotary een waardevol ambassadeur, drager van het immateriële erfgoed, met fellowship het hoogst in het vaandel. Hiervoor moeten andere regels soms wijken en zo is het maar net.

Wij wensen Hélena en familie veel sterkte met het verlies van Eugène.

Joseph en Annelie Govaarts

Een Rotarian in hart en nieren is niet meer onder ons. Zijn lege plek zal voor altijd verbonden zijn met de normen en waarden van Rotary en dus met de normen en waarden van onze club. Eugène is er niet meer, het is een voorrecht geweest hem gekend te hebben, zijn gedachtengoed is springlevend en zal in ere gehouden worden.

Irene en Wil Keulers

Met vele goede herinneringen aan Eugène in ons hart wensen we Hélena en de familie heel veel sterkte en kracht.

Familie Lapre

Ik heb zoveel mooie herinneringen aan Eugène maar de leukste is zijn statement die hij maakte toen ik de laatste keer bij de club ging eten.

Nadat ik mijn rode wijn weer aan hem had gegeven en terugging naar mijn eigen tafeltje, waar ik met mijn hondje Benji op mijn schoot ging zitten.

In de rondvraag ging Eugène staan en vertelde dat hij een leeftijd had bereikt die behoorlijk oud was. Nog vele jaren zou hij niet meer hebben maar geloofde in re-incarnatie en kijk daarbij een beetje schuin omhoog. Hij sprak de wens uit, dat als hij zou gaan hemelen en terug mocht komen, hij heel graag als het hondje van Liëlle terug mocht komen!!

Hij lachte het uit en ik beschouwde het als een super compliment.

Liëlle Holman

